

שם המראיין - בני אשר

דף מידע לריאיון – החיים שלי במעברה

הסכמתי להתראיין ו/או הורדת הטופס מהאתר/פייסבוק מהווים אישור להסכמתי לפרסום התוכן באתר העמותה. שאלות/פרטים המסומנים ב-* ישולבו באתר. יש חתימה של ג'וליה על הטופס

פרטי המראיין

1. (*) שם פרטי – ג'וליה (לולי) – חשוב לציין : ג'וליה כמעט לא רואה. מוגדרת כעיוורת .
2. (*) שם משפחה) – **קחלון (נעורים – עמירה)**
3. (*) תאריך לידה -10.3.1941
4. (*) כתובת נוכחית – נתניה, רח' עמנואל מול 4
5. (*) תאריך הריאיון - 5.3.2023
6. (*) מקום הריאיון בדירה, נתניה, רח' עמנואל מול 4
7. מצב משפחתי נוכחי: נשוי -רווק-**גרשה-אלמנה** מס ילדים 6 מס. נכדים -10 מס. נינים-7
8. (*) עיסוק בעבר - משק בית , טיפול במבוגרים
9. (*) עיסוק נוכחי - גימלאית
10. שנות לימוד והשכלה -- נזרקה מבית הספר עקב לקות ראייה קשה , שלא אובחנה. אמרו שהיא עצלנית. למדה יותר מאוחר עם הבת שלה.
11. (*) ידיעת שפות זרות: א- עברית ב- ערבית טריפוליטאית

תקופת המעברות – שנים 1948 – 1963

12. (*) ארץ המוצא – **לוב** (טריפולי, רח' רבי נסים, ליד בית הקברות)
13. ארגון העלייה: **רדיפות** ציונות מניע דתי מצוקה כלכלית אחר
14. (*) שנת העלייה **1949** (חורף)
15. (*) גילך בעת העלייה ארצה - **8**
16. (*) אופן העליה: **אוניה** ("עצמאות" – ישירות מטריפולי לחיפה)
17. (*) המעברה בה התגוררו א –מחנה עתלית - חודש
18. (*) ב- שבוע עם -- 9 שנים (מחנה ד')
19. צורת המגורים : **אוהלים הודיים, צרפי עץ**
20. (*) כמה נפשות הייתם במעברה **8** (בנוסף , נולדו 2 במעברה)
21. (*) לאיזה שיכון קבע עברת: מספר נפשות 10, מספר חדרים 2, מ"ר 45 - בשכ' "עין התכלת", עם חלקת קרקע, פחות מחצי דונם.

עדויות נוספות

22. (*) צלם תמונה של המראיין - מצ"ב סרטון, עם הקלטה
 23. (*) בקש מהמראיין לומר משפט מייצג – והקלט אותו בעזרת האפליקציה (בוצע)
 24. (*) (*) החיים בחו"ל לפני העלייה לארץ_ראה דף מצורף.
 25. (*) תשתיות ציבוריות במעברה – פרט מזכרונו: - מוסדות חינוך במעברה: גן ילדים **בי"ס יסודי**
 26. (*) מוסדות בריאות במעברה: **מרפאה**
 26. זיכרונות מהמעברה - סיכום (סיפורו של המראיין – כתוב או צילום)
- (*) חוויות האבא במעברה – שם האב ח'לאפו. קשה מאד. המצב לא איפשר לו לעבוד במעברה במקצועו כסנדלר. נסע יום יום ליפו לעבוד בייצור נעליים. ידע ליצר נעליים מהתחלה עד הסוף. יותר מאוחר (לאחר חטיפת 3 ילדים , ראה סיפור מצ"ב) בנה לעצמו צריפון ושם עבד לפרנסתו ..
27. (*) חוויות האמא במעברה שם האם – זמרדה. קיבלה את החיים במעברה כדבר מובן מאליו. לא התלוננה. (*) השכנים - היא בקשר איתם עד היום: חכמון אהרון, שלום מסיקה, משפ' בן סימון

28. פעילות פנאי במעברה: קלאס, חמש אבנים, מחניים, טיולים רגליים עד למחנה א' וחזרה.
 (*) הפרנסה בתקופת המעברה קשה מאד. אחיה יצא לעבודה והוא בן 11, היא יצאה לעבוד בבנין, כי זרקו אותה מבית הספר – אמרו שהיא עצלנית. נולדה עם לקות ראייה קשה, שלא אובחנה!
 29. (*) ציין 3 נקודות חשובות מתקופת המעברה:
 1. חיי חברה נעימים – יושבים ומפטפטים וגם מטיילים ברגל.
 2. קיבלו את המצב (עשו תחרויות שטיפת כלים – של מי מבריקים יותר)
 3. לא היקשו על החיים – זרמו איתם.

התקומה

30. (*) מגורי כיום -- בדירה שלה, אותה קנתה בעזרת אחיה, לאחר שבעלה הפסיד את דירתם בהימורים. יש לה בדירתה בן חולה סכיזופרניה (בן 28), לפני 4 חודשים יזמה את קניית דירת השכנים – יחד עם ילדיה ואחיה – כך שבתה זהבה תוכל לגור לידה. סוג של רשת ביטחון, אם יקרה לה משהו.
 31. (*) עיסוקי בחיים (לפני הפרישה, אם בפנסיה) לאחר שעבדה במשק בית עד גיל 50, יצאה ללימודים ועבדה בטיפול בקשישים (בתי חולים, קיבוץ העוגן, " מלבן " בשכונת דורה).
 32. (*) תחביבי -- (בנמסגרת עמותת מרשל) : הליכה בסיוע (עם עמותת שמוליק להב), ריקודים סלוניים עם עמיתים עיוורים, פעילות בים (קאייקים, גלישה), חוג בישול – ללא בשר או דגים
 33. (*) מה עושים הילדים - (איבדה 2 בנות בפרק זמן קצר – לא יצאה מהבית במשך 7 שנים)..
 א. שוקי (שי) קחלון – בן 46 - מורה דרך – נשוי.
 ב. עופר קחלון – בן 53 - גר בארה"ב, מיאמי, ב-22 השנים האחרונות, נשוי+2, בעל חנות למוצרי בית. .
 ג. יגאל – בן 28 - חולה סכיזופרניה, חי איתה בדירה.
 ד. זהבה הדר – גרושה + בת – פרמידיקית
 34. (*) האם תעדת את חיי המשפחה? איך/איפה? - המשפחה לא תועדה – פרט לסיפור החטיפה שברוך, אחיה, סיפר בבית התפוצות (מוזיאון אנו).
 35. (*) צלם תמונות מהמקום שבו היתה המעברה – כעת השטח של מעברת שבות עם – לאורך 2ק"מ – בין צומת בית ליד לצומת פרדסיה, עובר בניה מסיבית.

החיים בלוב לפני העליה ואחר כך – במעברה ובנתניה :

1. ג'וליה נולדה בתוך המלחמה (מלחמת העולם השנייה).
2. אביה הוסתר ע"י איטלקי שהעסיק אותו בייצור מגפיים לחיילים הנאצים, תמורת הסתרתו. למעשה היה עובד כפיה. הוא הסתתר במרתף, הולבש כאיטלקי עם קסקט ועניבה לצוואר (בנדנה) והתחזה לסיציליאני.
3. המשפחה – אח של אבא בן 14, אמה, שני ילדים והיא – ברחו למקום בשם ע'איראן, וגרו מתחת לאדמה בתנאים גרועים מאד. האבא הגיע יום אחד לביקור, ראה את הזוהמה (לא היו מים לכביסה ורחצה) והחליט להחזירם הביתה באומר: " עדיף שתמותו מן הפצצה ולא מן הזוהמה".
4. לימים, היא ראתה את אביה מחביא בבית מקלות דקים כמו ספגטי. לימים הבינה שזה היה חומר נפץ שעזר להם להינצל מהפוגרומים, בהם נרצחו היהודים בידי הערבים.
5. יום אחד חלתה האם, נלקחה לבית החולים ושלושה ילדים נחטפו – היא ושני אחיה הקטנים. האב הצליח למצאם ולהחזירם – ראה סיפור " סנדלר ואיש קומנדו".
6. למדו לזרום עם החיים במעברה, תוך פיתוח קשרי חברה, לפי האימרה: " מאת בקיש על זוואלי, אבקי עלה אילי מענדוש וואלי " (אל תבכה על העני, בכה על מי שהוא בודד).
7. הבנות התחילו לצאת לעבודה בגיל 14, 15 בתל אביב, כי שם הרוויחו יותר והתנאים היו טובים. היא יצאה לעבוד כבר בגיל 10 בקטיף בוטנים ואחר כך במשק בית.
8. בתל אביב עבדה אצל משפחה מקסימה, שאולי העסיקה אותה כי ריחמו עליה. הוא עבד ב"על המשמר" ואשתו עבדה כאחות ב-"חדר מקרי אסון" (לימים הוסב השם ל"טיפול נמרץ "). העבודה כללה שינה במקום

-
- וכל שבועיים הייתה נוסעת למעברה. לקראת הנסיעה, האישה נתנה לה תיק עם מצרכים ובגדים למשפחה, בנוסף לכרטיס הנסיעה באוטובוס, שהיה צריך לקנות יום יומיים לפני הנסיעה.
9. בעלת הבית בתל אביב זיהתה שבכל יום היא שוברת משהו... לא כעסה, אבל זיהתה שיש לה בעיית ראייה וגם... היא קמה מוקדם מאד ומכינה את כל הנדרש לילדים לבית הספר. היא לימדה אותה לאכול ארוחת בוקר לאחר שהוציאה את הילדים לבית הספר ולשבת לנוח.
10. אחרי שהתחתנה, עברה לעבוד במשק בית בנתניה ובגיל 50 החליטה שהיא חייבת ללמוד מקצוע. למדה במשך שנה טיפול בחולים מבוגרים, סוג של "אחות מעשית". ואחר כך עבדה במספר מקומות, תוך ביצוע חסכון בסתר מבעלה המהמר.
11. למרות מהלך חייה הרצוף מאבקי הישרדות, היא שומרת על אורח חיים פעיל וחיוני.

רצ"ב בנפרד – הקלטה של ג'וליה וסיפור "סנדלר ואיש קומנדו".